

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของ
พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี
จังหวัดปทุมธานี *

APPLICATION OF THE SUFFICIENCY ECONOMY PHILOSOPHY TO THE
LIVELIHOOD OF BAN MAI SUBDISTRICT MUNICIPALITY, MUEANG
PATHUM THANI DISTRICT, PATHUM THANI PROVINCE

ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง¹, สรรเสริญ อินทรรัตน์², การุณย์ลักษณ์ พหลโยธิน³,
วิทยา สุจริตธนารักษ์⁴ และ อัมพรรัตน์ สุขสำราญ⁵

Paithoon Bhothisawang¹, Sansern Intharat², Karunluck Bahalayodhin³, Withaya Sucharitharugse⁴
and Ampornrat Suksamran⁵

¹⁻⁵มหาวิทยาลัยปทุมธานี

¹⁻⁵Pathumthani University, Thailand

Corresponding Author's Email: dr.pitoonpo@gmail.com

วันที่รับบทความ : 1 พฤษภาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 21 พฤษภาคม 2568; วันตอบรับบทความ : 23 พฤษภาคม 2568

Received 1 May 2025; Revised 21 May 2025; Accepted 23 May 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี 2) เปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมา

Citation:

* ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง, สรรเสริญ อินทรรัตน์, การุณย์ลักษณ์ พหลโยธิน, วิทยา สุจริตธนารักษ์ และ อัมพรรัตน์ สุขสำราญ.
(2568). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี
อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาลังคม, 3(3), 395-415.

Paithoon Bhothisawang, Sansern Intharat, Karunluck Bahalayodhin, Withaya Sucharitharugse
and Ampornrat Suksamran. (2025). Application Of The Sufficiency Economy Philosophy To The Livelihood
Of Ban Mai Subdistrict Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(3), 395-415.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นวิจัยเชิงผสมผสาน กรอบแนวคิดใช้ของ จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ประชากร ได้แก่ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 130 คน นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเปิดตารางสำเร็จรูปของเครซี และมอร์แกนได้จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความมีเหตุผล ด้านความรู้ ด้านความพอประมาณ และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มี เพศ อายุราชการ ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ไม่แตกต่างกัน พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มี อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, การประยุกต์ใช้, การดำรงชีวิต, พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

Abstract

This study aims to: 1) Examine the level of application of the Sufficiency Economy Philosophy in the daily lives of employees and officials of Bangkadi Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province. 2) Compare the application of the Sufficiency Economy Philosophy in the daily lives of employees and officials of Bangkadi Municipality, Mueang Pathum Thani District,

Pathum Thani Province, classified by personal factors. This is a mixed methods research. The conceptual framework is based on the work of Jirayu Issarangkun Na Ayudhya. The population consists of 130 employees and officials of Bangkadi Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table, resulting in a total of 97 participants. The research instrument used was a five-point Likert scale questionnaire. The statistical methods used for data analysis included frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The results of the study revealed that: 1) The overall level of application of the Sufficiency Economy Philosophy in the daily lives of employees and officials of Bangkadi Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province was high. When considering each aspect individually, it was found that all five aspects were at a high level. The aspect with the highest average was morality, followed by reasonableness, knowledge, moderation, and self-immunity, which had the lowest average. 2) The results of the comparison of the application of the Sufficiency Economy Philosophy in the daily lives of employees and officials of Bangkadi Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province, classified by personal factors, showed that there were no significant differences in the application of the philosophy among those with different gender and length of service. However, there were statistically significant differences at the .05 level in the application of the philosophy among those with different ages, education levels, and income levels.

Keywords: Sufficiency Economy Philosophy, application, daily life, employees and officials of Bangkadi Municipality, Mueang Pathum Thani District, Pathum Thani Province.

บทนำ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและวิถีปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระราชดำรัสชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดเกือบ 40 ปีและ ได้ทรงเน้นย้ำแนวทาง การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีตลอดจนใช้ความรู้และ คุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตการป้องกันให้รอดพ้นจากวิกฤต และให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554)

การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้รับการบูรณาการเข้ากับกระบวนการวางแผนพัฒนาในระดับชาติ โดยเริ่มต้นจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540–2544) ซึ่งเป็นช่วงที่มีการปรับแนวทางการพัฒนาโดยมุ่งให้ความสำคัญกับ "คน" ในฐานะศูนย์กลางของการพัฒนา ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น เปิดพื้นที่ให้ชุมชนและองค์กรต่าง ๆ เข้ามามีบทบาท พร้อมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อมาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545–2549) ได้มีการน้อมนำแนวพระราชดำริเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นแนวทางหลักในการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาประชาชนควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ขณะที่ในแผนฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550–2554) คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ยกระดับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นกรอบคิดหลักของแผนพัฒนา เพื่อปลูกฝังความเข้าใจในระดับสังคมโดยรวม และผลักดันให้ประชาชนใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ทั้งในระดับบุคคล ชุมชน และประเทศ โดยมีเป้าหมายในการสร้างความสมดุล ความยั่งยืน และภูมิคุ้มกันที่ดีในระดับโครงสร้าง (จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยาและคณะ, 2551: 7) ในบริบทปัจจุบัน หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้รับการยอมรับว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐ ชุมชน หรือองค์กรต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการสร้างสมดุลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงใช้เป็นแนวทางสำคัญในการบริหารประเทศท่ามกลางบริบทของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (อาคม เติมพิทยาไพสิฐ, 2554:1)

หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ จากภาคเอกชน ต่างก็มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ จึงได้มีการ รมรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนหันมายึดแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานให้ปสกนกรนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งมี สาระสำคัญว่า “เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้อง มีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้ง ภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัย ความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกชั้นตอน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550, น. 70-71)

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี 4) ด้านความรู้ 5) ด้านคุณธรรม เพื่อนำแนวทางไปประยุกต์ใช้ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นข้อมูลในการนำมาวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ และรายได้

สมมติฐานการวิจัย

1. พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตแตกต่างกัน

2. พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตแตกต่างกัน

3. พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต แตกต่างกัน

4. พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุราชการ ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต แตกต่างกัน

5. พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีรายได้ ต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต แตกต่างกันแตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่เน้นการดำรงชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัว โดยใช้ความรู้และคุณธรรมในการดำเนินชีวิต จุดมุ่งหมายคือการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2542)

2. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต

งานวิจัยของ บุญมี ศรีสารคาม (2555) พบว่า ข้าราชการที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการชีวิตประจำวันมักมีพฤติกรรมที่เน้นความเรียบง่าย ประหยัด รู้จักวางแผน และ

หลักเลียงหนีสิน ทำให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ขณะที่ สุภาวดี แก้วคำ (2560) ระบุว่า การน้อมนำหลักปรัชญาฯ ไปใช้ในชีวิตประจำวันช่วยส่งเสริมคุณธรรมในการทำงาน เช่น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และความมีวินัย โดยเฉพาะในกลุ่มข้าราชการที่มีบทบาทในการบริการประชาชน

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักปรัชญาฯ ไปใช้

จากการศึกษาของ พนิดา มงคลชัย (2561) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ได้แก่ ความเข้าใจในหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง ทศนคติที่ดีต่อหลักปรัชญาดังกล่าว การส่งเสริมจากผู้บังคับบัญชา บริบทแวดล้อมในครอบครัวและชุมชน ส่วน สมใจ พัฒน์พงษ์ (2563) ศึกษาข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การน้อมนำหลักปรัชญาฯ ไปใช้มีมากในเรื่องการจัดการการเงิน การวางแผนชีวิต และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า แต่ยังมีข้อจำกัดในด้านนโยบายองค์กรและการบูรณาการเข้ากับภารกิจของเทศบาล

4. การประยุกต์ใช้ในบริบทท้องถิ่น

ในบริบทของเทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งอยู่ในพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้าราชการจะขึ้นอยู่กับการส่งเสริมขององค์กร บริบททางเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมทางสังคม งานวิจัยในลักษณะนี้จะช่วยสะท้อนถึงระดับการรับรู้และการนำไปใช้จริง เพื่อให้สามารถผลักดันเป็นแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เป็นวิจัยแบบผสมวิธี (mixed-methods) วิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 130 คน (พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี, 2566: 1)

2. กลุ่มตัวอย่างได้แก่พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 427 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 97 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้าราชการเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี 15 คน แบ่งเป็น

3.1 ข้าราชการระดับหัวหน้า 5 คน

3.2 ข้าราชการระดับปฏิบัติการ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยคุณลักษณะบุคคล พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ตามลักษณะตัวแปร คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ และรายได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 5 ด้าน คือ 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี 4) ด้านความรู้ 5) ด้านคุณธรรม

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 5 ด้าน คือ 1) ด้านความพอประมาณ 2) ด้านความมีเหตุผล 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี 4) ด้านความรู้ 5) ด้านคุณธรรม

ข้อเสนอแนะของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มสตรีในจังหวัดปทุมธานีโดยลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale)(Likert, R. (1967) คำถามเป็นคำถามเชิงบวก (positive) คือ คำถามสนับสนุน โดยแบบสอบถามข้อคำถามเป็น

มาตรฐานประมาณค่าของของลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, R. (1967) กำหนดน้ำหนักคะแนน (scoring) ของตัวเลือกสำหรับแบบสอบถามที่เป็นลักษณะเชิงบวก ได้ดังนี้

นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้	ค่าคะแนนเชิงบวก	ค่าคะแนนเชิงลบ
มาประยุกต์ใช้มากที่สุด	5	1
มาประยุกต์ใช้มาก	4	2
มาประยุกต์ใช้ปานกลาง	3	3
มาประยุกต์ใช้น้อย	2	4
มาประยุกต์ใช้น้อยที่สุด	1	5

กำหนดวิธีการแปลความหมายของข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าเฉลี่ยของประชากรและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรและกำหนดความหมายตามขอบเขตค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนน	นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 -1.80 หมายถึง	มาประยุกต์ใช้น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง	มาประยุกต์ใช้น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 -3.40 หมายถึง	มาประยุกต์ใช้ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 -4.20 หมายถึง	มาประยุกต์ใช้มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 -5.00 หมายถึง	มาประยุกต์ใช้มากที่สุด

การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson product moment correlation coefficient) สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยทั่วไปอาจใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
.90 -1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
.70 -.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 -.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 -.50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 -.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

เครื่องหมาย +,- หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะบอกทิศทางความสัมพันธ์เมื่อ

r มีเครื่องหมาย + หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางเดียวกัน (ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูงอีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าสูงไปด้วย)

r มีเครื่องหมายเป็น - หมายถึง การมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงข้ามกัน(ตัวแปรหนึ่งมีค่าสูงอีกตัวแปรหนึ่งจะมีค่าต่ำ)

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี หนังสือ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้

2. นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ามารสร้างเป็นแบบสอบถาม

3. นำเสนอร่างแบบสอบถามให้แก่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบ

4. ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่คณะกรรมการควบคุมคุณภาพนิพนธ์ให้คำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านทำการตรวจสอบ ประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC (item objective congruence index) เป็นรายบุคคลว่าข้อคำถามแต่ละข้อสามารถวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

ถ้าคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์	ได้	+1	คะแนน
ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงจุดประสงค์หรือไม่	ได้	0	คะแนน
ถ้าคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์	ได้	-1	คะแนน

แล้วนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทุกคนที่ได้ประเมินมากรองลงในแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์เพื่อหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและได้ให้คำแนะนำในการนำไปปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะกรรมการ จนได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหา โดยผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม

กับจุดประสงค์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1 จากนั้นนำไปสู่กระบวนการตรวจสอบความเที่ยงตรง (reliability)

6. การนำแบบสอบถามไปทดลอง (try out) กับกลุ่มพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางศรีเมืองในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของ Cronbach (Cronbach, L, 1990) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{1}{\sum S_{1^2}} \right\}$$

(α = Coefficient)

α = หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n = หมายถึง จำนวนข้อในแบบสอบถาม

S_{1^2} = หมายถึง คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ

$\sum S_{1^2}$ = หมายถึง คะแนนความแปรปรวนทั้งหมด

จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach (Cronbach, L, 1990) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม = .94 ซึ่งมีค่าสูง นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ตั้งเอาไว้ โดยวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตจัดทำหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างที่จะแจกแบบสอบถามคือ กลุ่มข้าราชการเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอมะปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 97 ชุด พร้อมหนังสือของคณะรัฐศาสตร์ และหนังสือขอความร่วมมือจากผู้ทำการวิจัย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากกลุ่มพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมะปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยวิธีการออกพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาพิจารณาความสมบูรณ์เรียบร้อยทำการลงรหัสนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยทั้งในเชิงเอกสาร (documentary research) และข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากการลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์และการแจกแจงแบบสอบถามเป็นกระบวนการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้แต่ละชุด

2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยเปรียบเทียบการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของข้าราชการเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1.1 สถิติพื้นฐาน 1.2 ค่าร้อยละ 1.3 ค่าเฉลี่ย Mean ($\bar{X}$) และ 1.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Standard deviation (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน 2.1 โดยใช้ค่า T-test, F-test (One way Analysis of Variance: ANOVA)

ผลการวิจัย

1. ระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 1 แสดงระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการนำมาประยุกต์ใช้	ลำดับ
1) ด้านความพอประมาณ	3.40	.67	ปานกลาง	2
2) ด้านความมีเหตุผล	3.30	.65	ปานกลาง	4
3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	3.40	.65	ปานกลาง	3
4) ด้านความรู้	3.30	.62	ปานกลาง	5
5) ด้านคุณธรรม	3.90	.69	มาก	1
รวม	3.47	.64	มาก	

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($X = 3.47$, $S.D. = .64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน และระดับปานกลาง 4 ด้านคุณธรรมค่าเฉลี่ยสูงสุด ($X = 3.90$, $S.D. = .69$) รองลงมาความพอประมาณ ($X = 3.40$, $S.D. = .67$) การมีภูมิคุ้มกันที่ดี ($X = 3.40$, $S.D. = .65$) ความมีเหตุผล ($X = 3.30$, $S.D. = .65$) และ ด้านความรู้ ($X = 3.30$, $S.D. = .62$)

ระดับของการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของ พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

ด้านความพอประมาณ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านมีการกำหนดการทำงานตามลำดับขั้นตอนและ มีการปฏิบัติชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ท่านปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความสามารถของตนตามศักยภาพของตน ท่านได้นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำงานและในชีวิตครอบครัว และท่านดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านความมีเหตุผลโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านสามารถรับมือและสามารถอดกลั้นต่อสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ท่านพิจารณาทางเลือกที่มีเหตุผลและ ประหยัด การปฏิบัติงานท่านใช้ หลักในการคิดและแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล และวางแผนเรื่องการทำงานทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการวางแผนกลยุทธ์ในการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ท่านมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ใช้เวลาว่างสร้าง/หารายได้เสริม นอกเหนือจากการทำงานประจำ และสร้างวินัยในการออมเพื่อใช้จ่ายยามจำเป็นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านความรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ มีการแสวงหาความรู้โดยติดตามข่าวสารทำให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เพิ่มทักษะ และศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาการทำงานอยู่เสมอ ท่านค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ และการดำเนินชีวิต อย่างต่อเนื่อง และท่านได้เข้าอบรมกับโครงการที่หน่วยงานของท่านจัดอบรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิตไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เมื่อมีข้อขัดแย้งเลือกใช้การแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี ท่านปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และท่านมีจิตใจเอื้ออาทรและช่วยเหลือเกื้อกูลกันในองค์กร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. วิเคราะห์ตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน, สมมติฐานที่ 2 เป็นไปตามสมมติฐาน, สมมติฐานที่ 3 เป็นไปตามสมมติฐาน, สมมติฐานที่ 4 ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน, สมมติฐานที่ 5 เป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 15 คน สรุปได้ว่าผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ดังนี้

1. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านความ

พอประมาณ พบว่า พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี มีการกำหนดการทำงานตามลำดับขั้นตอนและมีการปฏิบัติชัดเจนและ ปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความสามารถของตนตามศักยภาพของตน

2. ด้านการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านความมีเหตุผล พบว่า สามารถรับมือและสามารถอดกลั้นต่อสถานการณ์ ที่ไม่พึงปรารถนาพิจารณาทางเลือกที่มีเหตุผลและ ประหยัด

3. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี พบว่า มีการวางแผนกลยุทธ์ในการทำงาน เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ

4. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านความรู้ พบว่า มีการแสวงหาความรู้โดยติดตามข่าวสารทำให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันและมีการเพิ่มทักษะและศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาการทำงานอยู่เสมอ

5. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านคุณธรรม พบว่า ยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิตไม่เบียดเบียนผู้อื่น และเมื่อมีข้อขัดแย้งเลือกใช้การแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี

อภิปรายผล

1. ระดับของการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านความมีเหตุผล ด้านความรู้ ด้านความพอประมาณ และด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจเป็นการดำรงชีวิตให้เหมาะสม ซึ่งเราควรจะมี ความพอประมาณทั้งการหารายได้ และพอประมาณในการใช้จ่าย ความพอประมาณในการหารายได้ คือ ทำงานหารายได้ด้วยช่องทางสุจริต ทำงานให้เต็มความสามารถ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ซึ่งการ

ดำรงชีวิตประจำวัน จำเป็นต้องมีการตัดสินใจตลอดเวลา ซึ่งมีการตัดสินใจที่ดี ตั้งอยู่บนการไตร่ตรองถึงเหตุผล และคำนึงถึงผลที่อาจตามมาจากการตัดสินใจอย่างรอบคอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี พบว่าประชาชนประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยประยุกต์หลักความมีเหตุผล มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และด้านความพอประมาณ ตามลำดับ **ด้านความพอประมาณ** โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าข้าราชการเทศบาลตำบลบ้านใหม่ อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี มีการกำหนดการทำงานตามลำดับขั้นตอนและมีการปฏิบัติชัดเจนและ ปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความสามารถของตน ตามศักยภาพของตน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ มนชยา แฉมเงิน (2556) การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการดำเนินชีวิตของประชาชน กรณีศึกษาเทศบาลตำบลห้วยน อำเภอยะยา จังหวัดยะลา **ด้านความมีเหตุผลโดยรวม** อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สามารถรับมือและสามารถอดกลั้นต่อสถานการณ์ ที่ไม่พึงปรารถนาพิจารณาทางเลือกที่มีเหตุผลและ ประหยัด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ มนชยา แฉมเงิน (2556) การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการดำเนินชีวิตของประชาชน กรณีศึกษาเทศบาลตำบลห้วยน อำเภอยะยา จังหวัดยะลา **ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี** โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการวางแผนกลยุทธ์ในการทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ มนชยา แฉมเงิน (2556) การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการดำเนินชีวิตของประชาชน กรณีศึกษาเทศบาลตำบลห้วยน อำเภอยะยา จังหวัดยะลา **ด้านความรู้** อยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการแสวงหาความรู้โดยติดตามข่าวสารทำให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันและมีการเพิ่มทักษะ และศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาการทำงานอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ สุธาสิณี คงกลม (2557) ได้ศึกษา เรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มอาชีพ องค์การบริหารส่วน ตำบลดงละคร อำเภอมือง จังหวัดนครนายก **ด้านคุณธรรม** โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตในการดำเนินชีวิตไม่เบียดเบียนผู้อื่น และเมื่อมีข้อขัดแย้ง เลือกใช้การแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ สุธาสิณี คงกลม (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มอาชีพ องค์การบริหารส่วน ตำบลดงละคร อำเภอมือง จังหวัดนครนายก

2. การเปรียบเทียบระดับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พบว่า

2.1 พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีเพศต่างกัน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ ปริศนา โลมากุล (2560) การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี

2.2 พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

2.3 พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

2.4 พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุราชการต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตโดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

2.5 พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มีรายได้ต่างกันมีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการ

ดำรงชีวิตโดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลงานศึกษาของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2560) การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนชุมชนบางใหญ่ อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยมีปัจจัยหลักที่มีการนำมาประยุกต์ เช่น ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผลโดยรวม ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ซึ่งมีความสำคัญมากในทุกด้านในการที่จะนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต และเป็นปัจจัยที่พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี นำไปประยุกต์ใช้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษา การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี สมควรได้รับการเพิ่มเติม ดังนี้

1. ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ต้องจัดกิจกรรมที่เป็นหมู่คณะ เช่น การจัดกิจกรรมการเดินแอโรบิค โยคะ พบปะสังสรรค์ เพื่อสร้างความสามัคคี
2. ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ควรจะกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการ นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ โดยเน้นปัจจัยหลักที่มีการนำมาประยุกต์ใช้ เช่น ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผลโดยรวม ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม นำมาปฏิบัติในเทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
3. ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ควรจะกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของข้าราชการ เช่น กำหนดแผนงานการส่งเสริมที่ชัดเจนว่าจะ

สนับสนุนและส่งเสริมอย่างไรบ้าง และให้รางวัล หรือ การเชิดชู ที่เป็นรูปธรรม อย่างไรบ้าง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

จากผลการวิจัยการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในระดับปฏิบัติดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านความพอประมาณ มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดีมาก ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องควรจะทำให้ความสำคัญและพัฒนาการโฆษณาประชาสัมพันธ์หลักการที่เป็นข้อควรปฏิบัติของความพอประมาณ ผ่านทางสื่อสารมวลชนให้มากขึ้นเพื่อส่งข้อมูลข่าวสารไปถึงพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี ให้ได้มากที่สุด

2. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านความมีเหตุผลโดยรวม มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดีมาก ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงหลักการ อดทนอดกลั้นว่ามืองค์ประกอบอะไรบ้างและส่งผลดีอย่างไรกับชีวิต

3. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีผลต่อการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดีมาก ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม ควรจะให้การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการวางแผนในการดำเนินชีวิต

4. จากผลการวิจัย พบว่า ด้านความรู้ มีผลต่อ การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดีมาก ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมทางการเมือง และชี้ให้เห็นประโยชน์ขององค์ความรู้ที่ต้องมี ในการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง ที่หลากหลาย

5. จากผลการวิจัยพบว่า ด้านคุณธรรม มีผลต่อ การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดีมาก ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องรับรู้และนำหลักการของคุณธรรม ซึ่งประกอบด้วย ความซื่อสัตย์สุจริต ไปปฏิบัติและเผยแพร่บอกต่อ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย พบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตของพนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาเรื่อง กลุ่มประชากรให้มีความน่าสนใจเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และควรเพิ่มพื้นที่ในการวิจัยให้กว้างมากขึ้นเพื่อผลที่ได้จากการวิจัยจะได้ครอบคลุมมากขึ้น
2. ควรศึกษาเรื่องตัวแปร ควรเพิ่มตัวแปร หรือเปลี่ยนตัวแปรในการวิจัย
3. ควรศึกษาเรื่อง ปัญหาและอุปสรรคของการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต ของกลุ่มประชากร กลุ่มที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2551). "คำปรารภ" ใน คำพอสอน ประมวลพระบรมราชาโชวาท และพระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพระดาบส.
- บุญมี ศรีสารคาม. (2555). การน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน ของข้าราชการครูในจังหวัดมหาสารคาม. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปริศนา โลมากุล. (2560). การประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี. ใน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พนักงานและเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกะดี. (2566). เทศบาลเมืองบางกะดี อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี. เรียกใช้เมื่อ 5 เมษายน 2567 จาก <https://bangkadi.go.th/content/board/5>. สืบค้น
- พนิดา มงคลชัย. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิตของข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารการบริหารท้องถิ่น, 14(2), 45-60.
- มนชยา แฉมเงิน. (2557). การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตของประชาชน : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลหย่วน อำเภอยะยา จังหวัดยะลา. ยะลา: มหาวิทยาลัยยะลา.

- วาโร เฟิงส์วส์ดี. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สุภาวดี แก้วคำ. (2560). การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มข้าราชการจังหวัดชัยนาท. ใน วิจัยอิสระ, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สมใจ พัฒน์พงษ์. (2563). การส่งเสริมการใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของข้าราชการเทศบาลในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์, 26(3), 112-128.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2542). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- _____. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552.
- _____. (2542). เศรษฐกิจพอเพียง: แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2560). ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี, 12(28), 187-196.
- อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ. (2554). เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย. จาก http://www.nesdb.go.th/ewt_w3c/ewt_dlink.php?nid=2774
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities". Educational and Psychological Measurement. 30(3) : 607 – 610.
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale, in Attitude Theory and Measurement. New York: Wiley & Son.